

Journal VOCATIONAL TRAINING, 2001. – No.23 – S. 27–35.

10. Münch, J. Berufsbildung und Bildung in den USA. Bedingungen, Strukturen, Entwicklungen und Probleme. Ausbildung, Fortbildung, Personalentwicklung 28 / Münch, Joachim. – Erich Schmidt Verlag GmbH & Co, 1989. – 245 s

11. Weltz, G.H. Youth vocational education and training [electronic resource] / Case Study, U.S.A. – Access mode: <http://hrd.apec.org/images/f/f7/88.3.pdf>.

INFORMATION ABOUT THE AUTHOR

Vetrov Oleg Mykolayovych – postgraduate student, Department of Pedagogy and Educational

Management, Kirovohrad Volodymyr Vynnychenko State Pedagogical University

Circle of scientific interests: professional education, professional-technical education.

ВІДОМОСТІ ПРО АВТОРА

Ветров Олег Миколайович – аспірант кафедри педагогіки та освітнього менеджменту Кіровоградського державного педагогічного університету імені Володимира Винниченка.

Наукові інтереси: професійна педагогіка, професійно-технічна освіта.

УДК 37.013.42.011.3 – 051 – 053.81 : 004

ГРІНЧЕНКО Марина Сергіївна – аспірант кафедри соціальної і корекційної педагогіки, соціальний педагог психологічної служби Полтавського національного педагогічного університету імені В. Г. Копаленка
e-mail: mary.margo2011@yandex.ua

АНАЛІЗ ПРОФЕСІЙНОЇ ПІДГОТОВКИ СОЦІАЛЬНИХ ПЕДАГОГІВ ЩОДО СОЦІАЛІЗАЦІЇ МОЛОДІ В УМОВАХ ІНФОРМАЦІЙНОГО СУСПІЛЬСТВА

Постановка та обґрунтування актуальності проблеми. У процесі становлення інформаційного суспільства відбуваються глибокі трансформаційні процеси, що призводять до виникнення конфліктів на релігійній, гендерній, національній основі. У результаті цього змінюються чинники і механізми процесу соціалізації. Загострення соціальної, економічної, політичної ситуації в Україні та світі веде до розгортання деструктивних процесів у суспільстві, а саме – втрати провідної ролі інституту сім'ї у соціалізаційному процесі, соціальної дезадаптації значної частини населення, деформації у соціальних та суспільних взаєминах, військові конфлікти, виникнення нової соціальної категорії вимушених переселенців та ін. Соціальна педагогіка, яка досліджує процес соціального виховання людини у суспільстві, покликана гармонізувати негативні суспільні тенденції, сприяти консолідації громадян, забезпечувати соціально-педагогічну підтримку населенню.

Виходячи із актуальності соціально-педагогічної діяльності у сучасному суспільстві, впливає необхідність у підготовці висококваліфікованих, конкурентоспроможних, ефективних кадрів – соціальних педагогів та соціальних працівників. Професійне становлення фахівців соціальної сфери має урахувати

останні тенденції інформаційного суспільства, удосконалювати професійну освіту, вносячи нові дисципліни та курси у навчальні плани відповідно до суспільних змін. Ми вважаємо, що соціалізація молоді – майбутнього будь-якої держави, провідної сили суспільства є пріоритетним питанням соціальної дійсності. Підготовка соціальних педагогів до соціалізації молоді в умовах інформаційного суспільства є важливим аспектом професійної компетентності фахівців соціально-педагогічної сфери.

Аналіз останніх досліджень і публікацій. Проблеми професійної підготовки студентів вищих навчальних закладів досліджували А.Алексюк, О.Гаврилюк, І.Дичківська, Г.Ковальчук, А.Кузьмінський, М.Фіцула та ін.

Питання підготовки і професійного становлення соціальних педагогів та соціальних працівників розглянуто в працях українських та зарубіжних учених – С.Архипової, В.Бочарової, Т.Василькової, Ю.Василькової, Л.Гусякової, І.Козубовської, Г.Майбороди, В.Масленникової, Р.Овчарової, В.Сластьоніна, С.Тетерського, С.Чистякової, Н.Шмельової тощо. Професійна підготовка фахівців соціально-педагогічної сфери відображена у теорії соціальної педагогіки: М.Галагузова, І.Зверева, А.Капська, І.Ліпський, Л.Міщик, А.Мудрик, А.Рижанова, В.Поліщук, В.Сидоров, Є.Холостова, Л.Штефан та ін.

Теоретичні основи професійної підготовки соціальних педагогів висвітлені у роботах Л.Міщик, Л.Мардахаєва, Н.Пінчук, Л.Спіріна, М.Фірсова, А.Щербакова; дидактичні основи професійної підготовки майбутніх соціальних педагогів вивчає С.Харченко; професійну підготовку соціальних педагогів у вищій школі досліджує О.Філь; у контексті акмеологічного підходу – С.Архипова, Л.Смеречак; соціально-педагогічні аспекти підготовки соціальних педагогів – О.Безпалько, М.Докторович, І.Зверева, О.Карпенко, Г.Лактіонова, В.Поліщук та ін.

Вивченням професійно значущі для майбутніх соціальних педагогів особистісні якості займаються М.Галагузова, В.Гриньова, Н.Заверико, А.Мудрик, В.Сластьонін та ін.; нетрадиційні форми та методи підготовки майбутніх фахівців у соціально-педагогічній галузі досліджує О.Витвар, педагогічні умови формування професійно-етичної культури майбутніх соціальних педагогів – О.Пономаренко; питання інформаційно-комунікаційної компетентності соціальних педагогів є предметом дослідження В.Березан; підготовку соціальних педагогів в аспекті формування медіаграмотності досліджує М.Скиба;

Молодь і студентство як особливу соціально-демографічну групу різнобічно досліджує ряд вчених: Л.Аза, Б.Ананьєв, Н.Бегека, А.Дмитрієв, Б.Зав'ялов, Г.Овчаренко, О.Лешер, В.Лісовський, А.Кушак, Н.Кирилова, С.Савченко, Д.Пашенко, С.Левікова, Ю.Колесников, В.Павловський, Б.Рубін, К.Штарке та ін. Специфіка культури інформаційного суспільства активно досліджується сучасними науковцями І.Александровим, В.Афанасьєвою, Д.Беллом, В.Біблером, Л.Буєвою, С.Вовканич, Б.Вульфсоном, Б.Гаврилишиним, Б.Єрасовим, Ф.Майором, Д.Несбітом, А.Печчеї, О.Тоффлером, Р.Уілсоном, Е.Фромом, В.Шейко та ін.

Мета статті полягає у аналізі професійної підготовки соціальних педагогів в умовах інформаційного суспільства та внесенні рекомендацій щодо удосконалення цього процесу.

Виклад основного матеріалу дослідження. Професійна підготовка фахівців соціальної сфери є актуальним напрямом освіти у зарубіжних країнах (Велика Британія, Австрія, Німеччина, Ізраїль, Польща, США) та в Україні. Під професійною підготовкою соціальних педагогів (працівників) розуміють процес і результат оволодіння цінностями соціальної та соціально-педагогічної діяльності, професійно необхідними знаннями, уміннями й навичками, формування професійно важливих особистісних якостей, які є основою готовності до професійної соціальної та соціально-педагогічної діяльності [3, с. 233].

За даними В.Поліщук, перші школи соціальної роботи/ соціальної педагогіки з'явилися наприкінці XIX століття у Нідерландах (1896 р.), у США (1899 р.), в Англії (1903 р.). В Україні професійна підготовка фахівців соціальної сфери здійснюється у системі неперервної освіти, яка складається з таких компонентів: допрофесійна підготовка (професійне самовизначення, професійний відбір), різнорівневу професійну підготовку у ВНЗ (ОКР молодший спеціаліст, бакалавр, спеціаліст, магістр) та післядипломне навчання (підвищення кваліфікації, перекваліфікація, професійний розвиток, самоосвіта) Мета професійної підготовки майбутніх соціальних працівників і соціальних педагогів у ВНЗ полягає у створенні оптимального освітньо-виховного простору для професійно-особистісного формування майбутнього фахівця, забезпечення пролонгованої діагностики з метою визначення відповідності рівня професійної підготовки освітньо-кваліфікаційним стандартам, визначення спеціалізацій і майбутнього місця роботи [3, с. 234].

Український дослідник О.Карпенко зауважує, що структура підготовки соціальних педагогів / працівників, її наукове, методичне обґрунтування, координація перебувають лише на стадії формування. Також, науковець звертає увагу на те, що ще не набуто досвіду застосування розробленого Державного галузевого стандарту (2005 р.) і відзначає незаперечну необхідність вивчення його в дії, врахування факторів як на державному, так і на регіональному рівнях; аналіз навчальних планів підготовки соціального працівника у деяких ВНЗ України засвідчує або явно виражену універсальність, відсутність об'єкта, якому адресовано весь пакет дисциплін, або надзвичайну роздрібненість навчальних предметів, які часто дублюють як закономірності, так і технології роботи з різними категоріями населення. Головним недоліком діючих навчальних планів О. Карпенко вважає можливість небезпеки підготовки спеціалістів, які будуть досить компетентними у питаннях аналізу проблем людини та суспільних проблем у питаннях аналізу проблем людини та суспільних проблем, але які слабо собі уявляють як ці проблеми необхідно вирішувати. Через підвищення рівня фундаменталізації професійної освіти важливо забезпечити спеціалізовану підготовку, включаючи нові соціально-орієнтовані спеціалізації з врахуванням регіонального компонента [5, с. 47-54]. Погоджуючись з науковцем, ми вважаємо, що необхідною складовою професійної підготовки соціальних педагогів у інформаційному суспільстві є тісна інтеграція теоретичної і практичної її частин. Недостатність професійної

готовності соціального педагога, упевненості, інформації щодо діючих соціальних інституцій, компетентності у інформаційно-комунікаційній сфері призводить до виникнення численних проблем на шляху становлення майбутнього спеціаліста. Розвиток професійно важливих якостей, урахуваючи реалії інформаційного суспільства видається наразі актуальним і важливим у професійній підготовці соціальних педагогів.

Вітчизняний науковець О.Філь вважає професійно важливі особистісні якості у процесі формування особистості майбутнього фахівця в умовах вищої школи відіграють значну роль [8, с. 305]. Наголошуючи на цьому, дослідник Л.Іванова виділяє три групи особистісних якостей, які мають гуманістичний характер та є професійно важливими у діяльності соціального педагога: *гуманістичні* (гуманність, життєлюбство, оптимізм, толерантність, справедливість, совість, почуття обов'язку, відповідальність, чесність, милосердя тощо); *комунікативні* (комунікабельність, альтруїзм, чуйність, емпатійність тощо); *ціннісні* (самоцінність, адекватна самооцінка, впевненість у собі, самоповага, скромність, почуття гідності, вимогливість до себе тощо) [4, с. 38]. Особистісні якості є важливою умовою підготовки конкурентоспроможного ефективного спеціаліста, необхідним підґрунтям для засвоєння знань та формування мотиваційної складової. Беручи до уваги подані вище якості, необхідні у професійній соціально-педагогічній діяльності, зауважимо, що нині з'являються і нові вимоги до фахівців соціальної сфери, зокрема формування нових компетентностей.

Інформаційно – комунікаційна компетентність соціального педагога посідає роль базової в умовах інформаційного суспільства. За В.Березан, інформаційно-комунікаційна компетентність характеризує професійні якості сучасного соціального педагога та розглядається у трьох аспектах: як універсальна особистісна компетентність; як загальнопрофесійна педагогічна компетентність; як специфічна методична компетентність соціального педагога [2, с. 45]. Головною метою формування інформаційно-комунікаційної компетентності майбутнього соціального педагога є підготовка студентів до повноцінної і ефективної участі в суспільному і професійному житті в умовах інформаційного суспільства [1, с. 143].

Необхідність формування нових компетентностей, а саме інформаційно-комунікаційної, підтверджує представники інформаційного підходу в соціально-педагогічній освіті. З позицій *інформаційного підходу* розглядає проблему підготовки майбутніх соціальних педагогів Г. Локарева. Науковець вважає, що «інформаційні підходи до різних сфер

суспільної життєдіяльності в даний час знаходяться на новому витку актуальності» [6, с. 82]. В контексті інформаційного підходу дослідниця виділяє чотири основних аспекти підготовки соціальних педагогів до професійного спілкування: 1. інформаційне забезпечення змісту підготовки, що становить основу процесу підготовки; 2. інформаційні потоки у професійному спілкуванні, що характеризують процес безпосереднього спілкування в контексті соціально-педагогічної діяльності; 3. інформаційні засоби навчання, до яких Г.Локарева відносить такі засоби отримання інформації, як комп'ютерна техніка, аудіо- та відеозаписи тощо; 4. художньо-естетична інформація, яка є доцільною як у навчальному, так і у виховному процесах формування професійного спілкування майбутнього спеціаліста [6, с. 82]. Тож, інформаційний підхід наразі є актуальним та потребує більшого розширення, проведення досліджень у цій сфері, адже професія соціального педагога потребує постійного здобуття знань, соціальної мобільності, креативності та творчості.

Тенденції розвитку сучасного українського суспільства, що набуває ознак інформаційного справляють вплив як на процес підготовки кваліфікованих соціально-педагогічних кадрів, так і на процес соціалізації усіх верст суспільства. З 50-х років ХХ століття розпочалося формування нового типу соціуму, породженого «конвергенцією інформаційних і комунікаційних технологій – вважає відомий науковець В. Шейко. Він підкреслює, що «головною умовою благополуччя кожної людини і кожної держави стає знання, здобуте завдяки безперешкодному доступу до інформації й умінню працювати з нею» [9, с. 164].

Розглядаючи підготовку соціальних педагогів до соціалізації молоді в умовах інформаційного суспільства, звернемо увагу на особливості цього процесу. Український науковець С. Харченко зазначає, що молодіжній субкультурі сучасності притаманні такі риси як переважно розважально-рекреативна спрямованість; слабка індивідуалізація та вибірковість культури; «вестернізація» культурних потреб та інтересів; пріоритет споживацьких орієнтацій над креативними; відсутність етнокультурної само ідентифікації, поза інституційна культурна самореалізація та ін. На думку сучасного дослідника А.Рижанової, основою соціального розвитку у інформаційному суспільстві є *соціальна суб'єктність*, основою якої є почуття власної гідності [7, с. 84]. Цю думку підтверджує і В.Штифурак, яка вбачає особливість соціального становлення молоді у тому, що вона, перш за все, розглядається як суб'єкт суспільного життя, який водночас перебуває у процесі інтенсивного формування

[10, с.5]. Оскільки процес соціалізації є двостороннім, який охоплює засвоєння людиною відповідних норм і цінностей суспільства, та передбачає активне їх відтворення у соціальному житті, ми вважаємо, що суб'єкт-суб'єктний підхід є найбільш прийнятним для сучасного суспільства. Формування соціальної суб'єктності молоді інформаційного суспільства є важливим та пріоритетним завданням соціального виховання, адже через суб'єктність індивіда самореалізується його індивідуальність.

Отже, професійна підготовка соціальних педагогів у сучасних умовах має враховувати особливості соціального становлення молоді в умовах інформаційного суспільства, спрямовувати свою діяльність на розвиток соціальної суб'єктності, критичного мислення, інформаційної обізнаності. Тому в вищих навчальних закладах, де здійснюється підготовка фахівців соціальної сфери за ОКР «Баклавр», «Спеціаліст», «Магістр», на наше переконання, необхідно вводити у початкові плани нові дисципліни, які б забезпечували інформаційно-комунікаційну компетентність соціального педагога.

Також варто відзначити, що відповідаючи тенденціям розвитку інформаційного суспільства у підготовці соціальних педагогів відбуваються конструктивні зміни – до навчальних планів зі спеціальності «Соціальна педагогіка», «Соціальна робота» у деяких навчальних закладах вносяться нові дисципліни, які спрямовані на формування особистості ефективного фахівця у інформаційному середовищі. Так, в Ужгородському національному університеті кафедра соціології та соціальної роботи пропонує студентам такі «інформаційні» дисципліни «Паблік рілейшнз», «Надійність соціологічної інформації»; «Аналіз соціальних мереж», «Соціологія урбанізації»; викладачі кафедри соціальної педагогіки та соціальної роботи Тернопільського національного педагогічного університету імені В. Гнатюка забезпечують викладання курсу «Соціальні інновації»; кафедра соціальної педагогіки Харківської державної академії культури – «Профілактика кібертрейдування», «Професійна творчість в соціальній сфері»; фахівці кафедри соціальної педагогіки та соціальної роботи Ніжинського державного університету імені Миколи Гоголя – «Сучасні інформаційні технології у професійній діяльності соціального педагога та практичного психолога»; науковці Чернігівського національного педагогічного університету імені Т.Г.Шевченка – курс «Медіаосвіта і медіаграмотність».

Звернемо увагу на різноманіття спеціалізацій соціально-педагогічної діяльності, що дають можливість майбутнім фахівцям обрати найбільш

прийнятний вид діяльності. На нашу думку, визначення спеціалізацій ОКР фахівців соціальної сфери у більшій мірі має залежати від вимог інформаційної культури сьогодення та регіональних особливостей. Так, за навчальними планами ОКР спеціаліст у різних регіонах України спеціалізації, що присвоюються випускниками мають свої відмінності. У навчальних планах варіативна частина складається із найбільш значущих для регіону навчальних дисциплін. Наприклад, у Полтавському національному педагогічному університеті імені В.Г.Короленка провідною серед соціальних педагогів є спеціалізація «Соціально-психологічна реабілітація», випускники Харківської державної академії культури отримують спеціалізацію «Анімаційна соціально-педагогічна діяльність», у Харківському національному педагогічному університеті імені Г.С.Сковороди дві спеціалізації – «Соціально-правовий захист неповнолітніх», та «Координаційна діяльність дитячих та молодіжних організацій», Чернігівському національному педагогічному університеті імені Т.Г.Шевченка – «Соціально-правовий захист дітей та молоді. Соціальний менеджмент».

Перспективним є напрямок формування медіа грамотності соціального педагога. Інтегроване включення знань про мас-медіа в базові дисципліни навчального плану майбутніх соціальних педагогів є однією з особливостей формування медіа грамотності фахівців соціально-педагогічної сфери – вважає М.Скиба. Науковцем розроблено систему впровадження медіа-освіти у соціально-педагогічні дисципліни. Так, дослідник вважає за необхідне розгляд соціально-педагогічних аспектів вивчення мас-медіа у навчальних дисциплінах. Наприклад, у курсі «Соціальна педагогіка» (Мас-медіа як ресурс соціально-педагогічної діяльності), «Соціально-педагогічн консультування» (Online консультування в мережі Інтернет), «Основи сценарної роботи соціального педагога» (Аналіз сценаріїв кінофільмів у процесі формування критичного мислення), «Методика організації волонтерського руху» (Організація волонтерської роботи через соціальні мережі) та ін. Ми вважаємо, що розвиток медіа грамотності соціальних педагогів є одним із пріоритетних напрямків підготовки фахівців соціальної сфери до практичної діяльності.

Висновки і перспективи подальших розвідок напрямку. Підготовка соціальних педагогів у сучасному суспільстві набуває надзвичайно актуального значення. Для ефективного виконання працівником соціальної сфери, покладених на нього функцій, необхідно реформувати та удосконалювати систему освіти у

відповідності з останніми тенденціями інформаційного суспільства. Підготовка соціальних педагогів до соціалізації молоді має свої особливості, які полягають у впровадженні ефективних інформаційних дисциплін та формуванні інформаційно-комунікаційної компетентності. Перспективою подальших досліджень є розробка та впровадження змісту та форм підготовки соціальних педагогів до соціалізації молоді в умовах інформаційного суспільства.

БІБЛІОГРАФІЯ

1. Березан В. І. Формування інформаційно-комунікаційної компетентності майбутніх соціальних педагогів засобами віртуального простору / В. І. Березан, М. С. Грінченко // Знання. Освіта. Освіченість : зб. матеріалів II Міжнар. наук.-практ. конф. (Вінниця, 2–3 жовтня 2014 р.) / МОН України ; Вінницьк. нац. тех. ун-т; Новий ун-т Лісабону (Португалія); Люблінська політехніка (Польща). – Вінниця : ВНТУ, 2014. – С. 141–144.
2. Березан В. І. Взаємозв'язок професійної та інформаційно-комунікаційної компетентностей соціального педагога / В. І. Березан // Психологічні та педагогічні науки у XXI столітті: перспективи та пріоритетні напрямки досліджень: матеріали між нар. наук –практ. конф. (м. Київ, Україна, 9 травня 2014р.). – К.: ГО «Київська наукова організація педагогіки та психології», 2014. – С. 43–46.
3. Енциклопедія для фахівців соціальної сфери / за заг. ред. проф. І. Д. Звереві. – К., Сімферополь : Універсум, 2013. – 536 с.
4. Иванова Л. К. Гуманистические ценностные основы социально-педагогической деятельности: учебное пособие / Л. К. Иванова. – Тамбов: Изд-во Тамб. ун-та, 2002. – 79 с.
5. Карпенко О. Г. Теоретико-методологічні підходи підготовки фахівців до соціальної роботи / О. Г. Карпенко // Науковий часопис НПУ імені М. П. Драгоманова. Серія 11. Соціологія. Соціальна робота. Соціальна педагогіка. Управління: зб. наукових праць. – К.: 2006. – Випуск 4. – С. 47–55.
6. Локарева Г. В. Художньо-естетична інформація в підготовці соціального педагога до професійного спілкування: теорія та практика / Г. В. Локарева. – Запоріжжя : ЗНУ, 2007. – 376 с.
7. Рижанова А. О. Соціальна суб'єктність як основа соціального розвитку / А. О. Рижанова // Теорія і практика соціального виховання: соціальна суб'єктність, активність та відповідальність: матеріали наук.-практ. конф. (Харків, 21 листопада 2014 р.) / за ред. М. П. Васильєвої МОН України, Харк. нац. пед. ун-т ім. Г. С. Сковороди, Навч.-наук. ін-т педагогіки і психології, Каф. соц. педагогіки. – Харків: ХНПУ імені Г. С. Сковороди, 2014. – С. 83–84.
8. Філь О. Аналіз підготовки соціальних педагогів у вищій школі / О. Філь // Витоки педагогічної майстерності Збірник наукових праць Полтавського національного педагогічного університету імені В. Г. Короленка. – Випуск 10. – Полтава, 2012. – Серія Педагогічні науки. – 370 с.

9. Шейко В. М. Культура. Цивілізація. Глобалізація (кінець XIX - XXI ст.): Моногр.: В. 2. Т. 1. – Х.: Основа, 2001. – С. 520.

10. Штифурак В. Є. Соціально-педагогічні основи виховної роботи зі студентською молоддю у вищих навчальних закладах: автореф. дис. ... д-ра пед. наук: спец. 13.00.05 «Соц. педагогіка» / Штифурак Віра Євгенівна; Луган. нац. пед. ун-т ім. Тараса Шевченка. – Луганськ, 2011. – 44с.

BIBLIOGRAFIYA

1. Berezan V. I. Formuvannya informatsiino-komunikatsiinoi kompetentnosti maibutnix sotsialnykh pedahohiv zasobamy virtualnoho prostoru / V. I. Berezan, M. S. Hrinchenko // Znannia. Osvita. Osvichenist : zb. materialiv II Mizhnar. nauk.-prakt. konf. (Vinnytsia, 2–3 zhovtnia 2014 r.) / MON Ukrainy ; Vinnytsk. nats. tekhn. un-t ; Novyi un-t Lisabonu (Portuhaliia) ; Liublinska politekhnika (Polshcha). – Vinnytsia : VNTU, 2014. – S. 141–144.
2. Berezan V. I. Vzaiemozviazok profesiinoi ta informatsiino-komunikatsiinoi kompetentnosti sotsialnoho pedahoha / V. I. Berezan // Psykholohichni ta pedahohichni nauky u KhKhI stolitti: perspektyvy ta priorytetni napriamky doslidzhen: materialy mizh nar. nauk –prakt. konf. (m. Kyiv, Ukraina, 9 travnia 2014r.). –K.: : HO «Kyivska naukova orhanizatsiia pedahohiky ta psykholohii», 2014. – S. 43–46.
3. Entsyklopediia dlia fakhivtsiv sotsialnoi sfery / za zah. red. prof. I. D. Zvierievoi. – K., Simferopol : Universum, 2013. – 536 s.
4. Ivanova L. K. Humanystycheskye tsennostnye osnovy sotsialno-pedahohychoi deiatelnosti: uchebnoe posobyie / L. K. Ivanova. – Tambov: Yzd-vo Tamb. un-ta, 2002. – 79 s.
5. Karpenko O. H. Teoretyko-metodolohichni pidkhody pidhotovky fakhivtsiv do sotsialnoi roboty / O. H. Karpenko // Naukovyi chasopys NPU imeni M. P. Drahomanova. Serii 11. Sotsiolohiia. Sotsialna robota. Sotsialna pedahohika. Upravlinnia: zb. naukovykh prats. –K.: 2006. – Vypusk 4. – S. 47–55.
6. Lokarieva H. V. Khudozhno-estetychna informatsiia v pidhotovtsi sotsialnoho pedahoha do profesiinoho spilkuvannia: teoriia ta praktyka / H. V. Lokarieva. – Zaporizhzhia : ZNU, 2007. – 376 s.
7. Ryzhanova A. O. Sotsialna subiektnist yak osnova sotsialnoho rozvytku / A. O. Ryzhanova // Teoriia i praktyka sotsialnoho vykhovannia: sotsialna subiektnist, aktyvnist ta vidpovidalnist : materialy nauk.-prakt. konf. (Kharkiv, 21 lystopada 2014 r.) / za red. M. P. Vasylievoi ; MON Ukrainy, Khark. nats. ped. un-t im. H. S. Skovorody, Navch.-nauk. in-t pedahohiky i psykholohii, Kaf. sots. pedahohiky. – Kharkiv : KhNPU imeni H. S. Skovorody, 2014. – S. 83–84.
8. Fil O. Analiz pidhotovky sotsialnykh pedahohiv u vyshchii shkoli / O. Fil // Vytoky pedahohichnoi maisternosti Zbirnyk naukovykh prats Poltavskoho natsionalnoho pedahohichnoho universytetu imeni V. H. Korolenka. – Vypusk 10. – Poltava, 2012. – Serii 10. Pedahohichni nauky. – 370 s.

9. Sheiko V. M. Kultura. Tsyvilizatsiia. Hlobalizatsiia (kinets XIX - XXI st.): Monohr.: V. 2. T.1. – Kh.: Osnova, 2001. – S. 520.

10. Shtyfurak V. Ye. Sotsialno-pedahohichni osnovy vykhovnoi roboty zi studentskoiu moloddiu u vyshchykh navchalnykh zakladakh: avtoref. dys. ... d-ra ped. nauk: spets. 13.00.05 «Sots. pedahohika» / Shtyfurak Vira Yevhenivna; Luhan. nats. ped. un-t im. Tarasa Shevchenka. – Luhansk, 2011. – 44 s.

INFORMATION ABOUT THE AUTHOR

Grinchenko Maryna Sergiyivna – Postgraduate Student of Chair of Social and Correctional Pedagogy, Social Pedagogue of

Psychological Service of Poltava National Pedagogical University named after V. G. Korolenko
Circle of scientific interests: training social workers for practice in the conditions of information society

ВІДОМОСТІ ПРО АВТОРА

Грінченко Марина Сергіївна – аспірант кафедри соціальної і корекційної педагогіки, соціальний педагог психологічної служби Полтавського національного педагогічного університету імені В. Г. Короленка

Наукові інтереси: підготовка соціальних педагогів до практичної діяльності в умовах інформаційного суспільства/

УДК 378.14:81'255.2:6(73)

ДУДІНА Оксана Валеріївна – аспірант Інституту вищої освіти НАПН України
e-mail: rexiff@mail.ru

РОЗВИТОК НАУКОВО-ДОСЛІДНИЦЬКИХ ЗДІБНОСТЕЙ МАЙБУТНІХ ПЕРЕКЛАДАЧІВ З ТЕХНІЧНОГО ПЕРЕКЛАДУ В США

Постановка та обґрунтування актуальності проблеми. Європейські інтеграційні тенденції в освіті, Болонський процес зумовлюють інтерес до вивчення досвіду професійної підготовки магістрів з технічного перекладу в інших країнах. Як частина загальноєвропейських освітніх перетворень, реформування освіти в Україні, передбачає усунення недоліків системи освіти, яка вже склалась, одним з яких була слабка іншомовна підготовка магістрів з технічного перекладу у вищих навчальних закладів України.

Аналіз останніх досліджень і публікацій. Різні аспекти вищої освіти у США проаналізовано у докторських дисертаціях та монографіях Н.В.Муқан, С.І.Шандрук. В.О. Кудін схарактеризував систему професійної освіти США.

Значним джерелом для вивчення американської освітньої системи є праці П.Альтбах та Дж. Келлі, Р.Белл, М.Вільямс, А.Крафт, М.Ірот, С.Райт, Р.Реді, Р.Тілер, І.Хеннеси та інших американських науковців.

Попри високу актуальність проблема професійної підготовки фахівців з технічного перекладу досі недостатньо розроблена і не займає належне місце в системі університетів України.

Мета статті – обґрунтувати та виявити особливості розвитку науково-дослідницьких здібностей майбутніх магістрів з технічного

перекладу в США.

Виклад основного матеріалу дослідження. Дослідження є одним з найважливіших компонентів післядипломної освіти. Магістерська робота часто розглядається як кульмінація магістерської програми, і це формальний продукт. Проте, цей процес вимагає роботи багатьох людей. Два найважливіших компоненти цієї роботи є основний керівник і консультативний комітет. Ці два компоненти, взаємодіючи зі магістрами, створюють значний професійний досвід і формують магістерську роботу. Одним з найважливіших аспектів дипломної роботи є зв'язок між радником і студентом. Методи, обставини і особистості різняться і можуть зробити їх зв'язок складним завданням для магістранта. В кінцевому рахунку несе відповідальність студент за досягнення достатнього прогресу щодо завершення своєї магістерської роботи і щодо отримання високої оцінки якості роботи.

Нижче наведено короткий опис процесу, який магістранти повинні дотримуватися, щоб здійснити незалежне дослідження. Оскільки магістр разом з викладачем розробляють курс, студенти повинні почати цей процес заздалегідь за цілий семестр. Вони можуть звернутися до студентського контрольного списку для визначення термінів планування цих кроків: